

Nr 437

Av herr Josefson i Arrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ersättning till trafikföretag för drift av icke lönsamma busslinjer.

(Lika lydande med motion nr 354 i Första kammaren)

1963 års riksdagsbeslut om den statliga trafikpolitiken syftar bl. a. till att trygga en tillfredsställande transportförsörjning för landets olika delar. Om den målsättningen inte kan tryggas på kommersiell grund bör ersättning av allmänna medel utgå. Sådan ersättning anslås i enlighet härmed till trafikföretag för drift av icke lönsamma busslinjer. Innevarande budgetår uppgår anslaget för ifrågavarande ändamål till 7 000 000 kronor. Bidrag utgår för högst en personförande dubbeltur per dag med i regel högst två kronor per vagnmil bidragsgrundande trafikarbete. För nästa budgetår föreslås i årets statsverksproposition en höjning av vagnmilersättningen till 2: 50. Anslaget föreslås därvid uppräknat till 9 000 000 kronor.

Den av departementschefen föreslagna ökningen av ersättningen är att hälsa med största tillfredsställelse. Enligt vår mening är dock en höjning av ersättningen till tre kronor per vagnmil nödvändig. Detta högre belopp har också statens biltrafiknämnd begärt i sin anslagsframställning. Av det material som föreligger för bedömande av den ekonomiska utvecklingen av busslinjetrafiken under den tid statsbidrag utgått framgår enligt biltrafiknämndens uppfattning, att en höjning av bidragsgivningen från två till tre kronor per vagnmil endast skulle komma att utgöra en kompensation för ökade omkostnader och driftunderskott under ifrågavarande tid. Beträffande ökade omkostnader erinras om de under senare år vidtagna höjningarna av brännoljaeskatten och fordonsskatten.

Svenska omnibusägareförbundet erinrar i en skrivelse om att de underskott, som busstrafiken i landet uppvisar, inger allvarliga farhågor för framtiden. I sammanhanget av en relativt sett minskad statsbidragstäckning betyder detta, att möjligheterna för fortsatt drift av många landsbygdslinjer snabbt försämras. Trafiken har i flera fall redan under många år upprätthållits på konstlad ekonomisk grund, främst genom s. k. dolda reserver i fordonsmaterialet, men denna grund rycks undan då fordonsparken slits ned och måste förnyas.

Med tanke på den stora betydelse som ersättningen till icke lönsam buss trafik måste tillmätas bör sålunda en höjning av vagnmilersättningen till tre kronor beviljas. Biltrafiknämnden har beräknat att de sammanlagda

kostnaderna under detta anslag härigenom skulle bli 12 000 000 kronor. Departementschefen hänvisar dock till materialet rörande bidragsgivningen till 1967 års trafik och framhåller att medelsbehovet beräknat efter två kronor per vagnmil för nästa budgetår torde bli lägre än som angivits i nämndens anslagsframställning. Med hänsyn härtill torde en höjning till tre kronor per vagnmil kräva en höjning av anslaget till 11 000 000 kronor.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

I. att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att statsbidrag för drift av icke lönsamma busslinjer medgives med tre kronor per vagnmil bidragsgrundande trafikarbete fr. o. m. kalenderåret 1968, samt

II. att till *Ersättning till trafikföretag för drift av icke lönsamma busslinjer* för budgetåret 1968/69 anvisa ett reservationsanslag av 11 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 25 januari 1968

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Bertil Johansson (cp)
Växjö

Claes Elmstedt (cp)
